Ἀδηφαγία ἡ. лакомство, ненасытность.
Ἀδηφάγος, ὁ, ἡ. лакомый, ненасытный
Ἀδάβαλος, ὁ, ἡ. непроходимъ, който не се минува.
Ἀδάδελος, ὁ ἡ. нерасположенный, който нема κέφι. ‖ ἐξ ἀδαδέλου, (φρο Νριτ).

Ἀδαίφεφος, ὁ, ἡ. недвижимый; (Νρι. ἐνί μηρι)
‖. ἐξ ἀδαιφέφου, (φρο Νριτ)
‖ οἱ ἐξ ἀδαιφέφου ἐστοιβῶλαι.
‖. (ἀφηφρι. τό ἀδαιφέφον.
‖. (Νρι. ἐνι μηρι.
Ἀδαιφέφως, ἐνίς. нераздвижно
Ἀδάιοφος, ὁ, ἡ. непрестанный, непрестанный, който иде, идва, или върти и тъпо без да се въстира.
Ἀδαιόφος, ἐνίς. непрестанно
Ἀδαιφεσία, ἡ. нерасудность, несмысленность
Ἀδάιφεφος, ὁ, ἡ, και-ον безразсъдный, несмысленъ-а-о, който прави нещо без да-разсъди и да разсмисли.
Ἀδαιφέφως, ἐνίς, без разсъждане, несмысленно ξ безумно ξ. без ръзлъка. ‖. τοὺς ἐπιφέφεται ὄχους ἀδαιφέφως

Ἀδάμαντος, ὁ, ἡ. непрестанный, който не лъсва отъ да върти едно какво да е нещо, но непрестанно се намъ рва на двъстие-то; ἴδε και Ἀδάιφοφος
Ἀδαμάντιος, ἐνίς.

Ἀδάμαντος, ὁ, ἡ.

Ἀδάμαντος, ὁ, ἡ.